

Alleen het moment wéét

© Margriet Kicks-Ass

Veel is gezegd, gegist, verzonnen
zoveel versies
zijn ondertussen passé

Geen toekomst,
geen verleden,
alle opties
ontkracht

Het moment lijkt milder
genuanceerder, in zijn
kracht

De bron
lijkt onuitputtelijk
in ieders
tegenstrijdigheid

Weten, of wéten,
of dat wat gebeurt
een afspiegeling is,
in ieders eigen versie

Verwongen reflecties
met een andere waarheid
eroverheen
gedrapeerd

Toch blijft het spannend,
en elk moment de moeite

Contrasten zo groot,
als de horizon lang,
een omgeslagen krul,
die steeds weer terugslaat
naar zijn eigen begin

Ieder scenario
steeds weer,
de vuilnisbak in

Toch herkent de ziel,
een juiste trilling,
navigeert sidderend,
als de naald
van het kompas

En weet zij - de zon brandt
nog steeds geen
data in het gras,
in het zand

De vrije wil staat stevig
met zijn armen over elkaar
kijkt de illusie,
recht in zijn smoel
en ontkracht

Wetend, het leven
was géén opgerolde mat
die dwangmatig,
slechts op zijn uitstrekken
had gewacht

Dogma's, verwachtingen
ingefluisterde levenslopen
verdwenen, ontkracht -
net als de rest van de leugens
vergeten,.. in het klamme duister

Vrij blijft zij –
door schade en schande wijs
valt zichzelf
nooit - meer af

staat als in marmer in haar ziel
gebeiteld, gestanst,
vereeuwigd

Elke ontkende Nee
kwam welgemikt
als een frisfruitige boemerang
ketste naar de ander terug

Wie in zijn onderbroek stond
werd niet neergesabeld,
wie onder druk zet,
des te meer

Het absurdistisch, gewaagde landschap
als eeuwig decor

Alleen het moment
elke losse omstandigheid
die me vertelt;

Daarheen,
die kant op,
ik weet het zeker

en geen seconde verder